

ມິຊຊາອາທິດທີ 23 ກຳນົດທຳມະດາປີ A
ວັນທີ 6 ກັນຍາ 2020

ພຣະວໍລະສານໂດຍນັກບຸນມັດເທວ 18, 15-20

ໃນເວລານັ້ນ, ພຣະເຢຊູເຈົ້າຊົງກ່າວກັບພວກສາວົກວ່າ: “ຖ້າອ້າຍຫລີນ້ອງຂອງເຈົ້າທຳຜິດ ໃຫ້ໄປເວົ້າກັນກັບເຂົາສອງຕໍ່ສອງ. ຖ້າເຂົາຟັງເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍຈະຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ກັບຄືນເປັນຜູ້ດີ. ຖ້າເຂົາ ບໍ່ຟັງເຈົ້າ, ຈົ່ງເຊີນເອົາຜູ້ໜຶ່ງຫລືສອງຄົນໄປນຳເພື່ອຈະຕັດສິນເລື່ອງໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ອາໄສຄວາມ ເວົ້າຂອງພະຍານສອງຫລືສາມຄົນ. ຖ້າເຂົາປະຕິເສດບໍ່ຟັງຄວາມພວກນີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງແຈ້ງໃຫ້ສະມາ ຄົມ. ແລະຖ້າເຂົາຍັງບໍ່ຍອມຟັງສະມາຄົມອີກ, ຈົ່ງຖືເຂົາເປັນຄົນຕ່າງຊາດຫລືຄົນເກັນສ່ວຍ. ເຮົາ ກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງວ່າ: ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະຜູກມັດໃນແຜ່ນດິນນີ້ຈະຖືກຜູກມັດໃນ ສະຫວັນ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະແກ້ປ່ອຍໃນແຜ່ນດິນນີ້ ຈະຖືກແກ້ປ່ອຍໃນສະຫວັນດ້ວຍ”.

“ດັ່ງດຽວກັນ, ເຮົາກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງວ່າ: ໃນແຜ່ນດິນນີ້ຖ້າສອງຄົນໃນພວກ ເຈົ້າພ້ອມໃຈກັນວົງວອນຂໍສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ. ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຈາກພຣະບິດາເຈົ້າສະຫວັນ. ດ້ວຍ ວ່າມີສອງຫລືສາມຄົນປະຊຸມກັນໃນນາມຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຢູ່ບ່ອນນັ້ນໃນທຳມະກາງພວກເຂົາ”.

ນີ້ແມ່ນວາຈາຂອງພຣະກຣິສໂຕເຈົ້າ

ບົດແບ່ງປັນ: ມທ 18, 15-20

ໃນບົດອ່ານທີສອງຂອງມິຊຊາວັນນີ້ຈາກຈົດໝາຍຂອງນັກບຸນເປົາໂລເຖິງຊາວໂຣມາກ່າວວ່າດັ່ງນີ້: “ພີ່ນ້ອງທີ່ຮັກ, ຢ່າຕິດໜີ້ໃຜເລີຍນອກຈາກຄວາມຮັກຕໍ່ກັນແລະກັນເທົ່ານັ້ນ. ຍ້ອນວ່າ, ໃຜຮັກຜູ້ອື່ນຜູ້ນັ້ນຖືຕາມພຣະບັນຍັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ” (ຣມ 13, 8).

ສ່ວນໃນພຣະວໍລະສານຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ຟັງວັນນີ້ແມ່ນຕອນໜຶ່ງໃນບົດທີ 18 ຂອງພຣະວໍລະສານໂດຍນັກບຸນມັດເທວຊຶ່ງກ່າວເຖິງຄວາມຮັກຖານອ້າຍນ້ອງໃນກຸ່ມສະມາຄົມ. ຍ້ອນພຣະເຢຊູເຈົ້າບໍ່ຢາກໃຫ້ໃຜແມ່ນແຕ່ຜູ້ດຽວຕ້ອງສູນເສຍວິນຍານໄປ. ຖ້າພວກເຮົາອ່ານຍ້ອນຫລັງກ່ອນຈະເຖິງພຣະວໍລະສານຕອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຟັງວັນນີ້, ພວກເຮົາກໍຈະພົບພຣະວໍລະສານຕອນທີ່ເລົ່າເຖິງແກະຮ້ອຍໂຕແຕ່ມີໂຕໜຶ່ງສູນເສຍໄປ. ແລະໃນຕອນທ້າຍຂອງພຣະວໍລະສານຕອນນີ້ພຣະເຢຊູເຈົ້າກ່າວວ່າ: “ພຣະບິດາຂອງພວກເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ສະຫວັນກໍບໍ່ຢາກໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ເສຍໄປແມ່ນແຕ່ຜູ້ດຽວ (ມທ 18, 14).

ວັນນີ້, ພຣະເຢຊູເຈົ້າກໍບອກພວກລູກສິດວ່າ: ຖ້າອ້າຍຫລີນ້ອງຂອງເຈົ້າທຳຜິດ ກໍໃຫ້ໄປເວົ້າກັນກັບເຂົາສອງຕໍ່ສອງ. ຖ້າເຂົາຟັງເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍຈະຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ກັບຄືນເປັນຜູ້ດີ. ຖ້າເຂົາບໍ່ຟັງເຈົ້າກໍຈົ່ງຊອກຫາທຸກວິທີເພື່ອຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ກັບຄືນມາ. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູເຈົ້າຈຶ່ງບອກສອນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ກັບພວກລູກສິດ? ຍ້ອນໜ້າທີ່ຂອງການເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງຄົນອື່ນບໍ່ໃຫ້ຫລົງຜິດແລະສູນເສຍວິນຍານໄປນັ້ນ ກ່ອນອື່ນໝົດແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ນຳສະມາຄົມ, ຂອງນາຍຊຸມພະບານ, ຂອງຜູ້ນຳພຣະກິສຕະຈັກ. ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບປະພາສົກເອເຊກຽນໃນບົດອ່ານທີ່ໜຶ່ງຂອງວັນນີ້ວ່າ: “ເຈົ້າກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ ! ເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເຝົ້າຍາມເຊື້ອຊາດອິສຣາແອລ. ເມື່ອໃດເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະວາຈາຈາກພຣະໂອດຂອງເຮົາ, ເຈົ້າຈຶ່ງຕັກເຕືອນພວກເຂົາໃນນາມຂອງເຮົາ” (ອຊກ 33, 7).

ແຕ່ໜ້າທີ່ຂອງການເບິ່ງແຍງຕັກເຕືອນເພື່ອນພີ່ນ້ອງນີ້ບໍ່ໄດ້ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງນາຍຊຸມພະບານ, ຜູ້ນຳຂອງພຣະກິສຕະຈັກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນອີກດ້ວຍ. ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວໃນໜັງສືຂອງປະພາສົກເອເຊກຽນວ່າ: “ເຮົາຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງໂລກຈັກກະວານບອກພວກເຈົ້າວ່າ: ເຮົາຈະຕັດສິນພວກເຈົ້າລະຫວ່າງແກະໂຕແຂງແຮງແລະໂຕອ່ອນແອ. ພວກເຈົ້າໄດ້ຊົນແກະໂຕທີ່ເຈັບໂຊອອກໄປແລະໄລ່ເຂົາໃຫ້ອອກຈາກຝູງ. ແຕ່ເຮົາຈະຊ່ວຍກູ້ເອົາແກະຂອງເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ເຂົາຖືກຂົ່ມເຫັງອີກຕໍ່ໄປ. ເຮົາຈະຕັດສິນແກະແຕ່ລະໂຕຂອງເຮົາແລະຈະແຍກແກະໂຕດີອອກຈາກໂຕບໍ່ດີ” (ອຊກ 34, 20-22).

ສິ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງແລະຕັກເຕືອນຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ເພາະພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເປັນແກະຂອງພຣະອົງແລະພຣະອົງບໍ່ປາດຖະໜາໃຫ້ໃຜແມ່ນແຕ່ຜູ້ດຽວຕ້ອງສູນເສຍໄປ.

ພາວະນາ

ໂອພຣະເຈົ້າ, ໂຜດຊ່ວຍລູກໃຫ້ມີຄວາມຮັກເໝືອນພຣະອົງ. ອັນແມ່ນຄວາມຮັກທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ຜັນປ່ຽນຊີວິດແລະກັບມາຫາພຣະອົງ. ໂຜດຊ່ວຍລູກໃຫ້ສຳພັດໄດ້ເຖິງຄວາມຮັກທີ່ພຣະອົງມີຕໍ່ລູກຜູ້ມີຈິດໃຈແຂງກະດ້າງແລະບໍ່ຟັງຄວາມພຣະອົງ. ເພື່ອລູກຈະໄດ້ປ່ຽນແປງຕົວເອງແລະຫັນມາຫາພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງລູກ. ອາແມນ

ຄຸນພໍ່ ອັງຕວນ ກຽດຕິສັກ